

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1560/93

af 14. juni 1993

om ændring af forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik ⁽³⁾, særlig artikel 3, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter forordning (EØF) nr. 3950/92 ⁽⁴⁾ videreføres tillægsafgiftsordningen, og der fastsættes basisregler for den videreførte ordning; ved forordning (EØF) nr. 748/93 er der fastsat samlede garantimængder for hver medlemsstat såvel for leverancer som for direkte salg dog med forbehold af en eventuel tilpasning samtidig med, at samtlige de problemer, der er forbundet med prisfastsættelsen for produktionsåret 1993/94, tages op til overvejelse; denne tilpasning foretages ved nærværende forordning;

den midlertidige suspension af en del af referencemængderne fra fjerde tolv månedersperiode i henhold til forordning (EØF) nr. 775/87 ⁽⁵⁾ har været påkrævet som følge af markedssituationen; der er blevet ydet en gradvist nedsat godtgørelse til producenterne i fem år for de således suspenderede mængder; ved forordning (EØF) nr. 816/92 ⁽⁶⁾, der i afventning af en afgørelse i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik videreførte den tillægsafgiftsordning, der blev indført ved 5c i forordning (EØF) nr. 804/68, blev de tidligere suspenderede mængder ikke medtaget i de samlede garantimængder for den niende tolv månedersperiode på baggrund af

den vedvarende overskudssituation, som krævede at suspensionen på 4,5 % af referencemængderne for leverancer blev stadtfæstet som en endelig nedsættelse af de samlede garantimængder; i forordningerne om iværksættelsen af reformen af den fælles landbrugspolitik på området for mælk og mejeriprodukter, bl.a. forordning (EØF) nr. 2071/92 ⁽⁷⁾ og forordning (EØF) nr. 2074/92 ⁽⁸⁾, er de pågældende mængder ikke blevet medtaget;

i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik har Rådet truffet principbeslutning om at forlænge tillægsafgiften og tage de samlede garantimængder op til fornyet overvejelse på baggrund af den generelle markedssituation og den særlige situation i visse medlemsstater;

en markedsanalyse foretaget af Kommissionen viser en langt mere foruroligende situation for mælkefedt end for mælkeprotein; Rådet har derfor besluttet at forsøge direkte at afskaffe uligevægten på markedet for mælkefedt og fra den 1. juli 1993 at nedsætte interventionsprisen for smør gennem en ændring af forordning (EØF) nr. 2072/92 ⁽⁹⁾;

en undersøgelse af situationen i hver medlemsstat med hensyn til iværksættelse af tillægsafgiftsordningen har vist, at der foreligger forskelligartede problemer, som der bør tages hensyn til ved en differentieret forhøjelse af de samlede garantimængder; Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Det Forenede Kongerige og Portugal tildeles en fast forhøjelse, for at de kan overholde en vis prioritetsorden ved tildeling til producenterne; forhøjelsen af mængderne for Spanien, Grækenland og Italien er allerede foretaget for perioden 1993/94; inden begyndelsen af perioden 1994/95 undersøges det på ny om betingelserne for den endelige forhøjelse af den samlede garantimængde er opfyldt for disse tre medlemsstaters vedkommende;

ved samme lejlighed er det hensigtsmæssigt at ændre mængdefordelingen mellem de nye tyske delstater og for Portugals vedkommende at ændre fordelingen mellem direkte salg og leverancer til fordel for sidstnævnte;

efter artikel 8 i forordning (EØF) nr. 3950/92 kan der iværksættes forskellige foranstaltninger til omstrukturering af mælkeproduktionen; disse foranstaltninger kan bl.a. bestå i hel eller delvis opgivelse af mælke-

⁽¹⁾ EFT nr. C 112 af 22. 4. 1993, s. 10.⁽²⁾ EFT nr. C 150 af 31. 5. 1993.⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 405 af 31. 12. 1992, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 748/93 (EFT nr. L 77 af 31. 3. 1993, s. 16).⁽⁵⁾ EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 5. Forordningen er ændret ved forordning (EØF) nr. 3643/90 (EFT nr. L 362 af 27. 12. 1990, s. 9).⁽⁶⁾ EFT nr. L 86 af 1. 4. 1992, s. 83.⁽⁷⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 64.⁽⁸⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 69.⁽⁹⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 65.

produktionen; den nuværende situation gør det i flere henseender nødvendigt at overføre mængder til den nationale reserve; de enkelte medlemsstaters bestræbelser bør derfor støttes ved et samlet fællesskabsbidrag på højst 40 mio. ECU; Kommissionen bør bemyndiges til at fastlægge de nærmere betingelser for anvendelsen af dette fællesskabsbidrag;

af kontrolhensyn bør det præciseres at bedrift i denne forordnings betydning skal forstås pr. medlemsstat —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EØF) nr. 3950/92 ændres således:

1) artikel 3 affattes således:

»Artikel 3

1. Summen af de individuelle referencemængder af samme art må ikke overstige de samlede tilsvarende mængder for hver medlemsstat.

2. Følgende samlede mængder fastsættes med forbehold af en eventuel revision i lyset af den generelle markedssituation og særlige forhold i visse medlemsstater:

(ton)

Medlemsstat	Leverancer	Direkte salg
Belgien	2 937 238	373 193
Danmark	4 454 397	951
Tyskland ⁽¹⁾	27 764 778	100 038
Grækenland	625 985	4 528
Spanien	5 200 000	366 950
Frankrig	23 502 974	732 824
Irland	5 230 554	15 210
Italien	9 212 190	717 870
Luxembourg	268 098	951
Nederlandene	10 972 104	102 588
Portugal	1 804 881	67 580
Det Forenede Kongerige	14 197 179	392 868

⁽¹⁾ Heraf 6 244 566 tons til leverancer til opkøberne i de nye tyske delstater og 8 801 tons til direkte salg i de nye tyske delstater.

Forhøjelsen af de samlede mængder for Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Irland, Luxembourg, Nederlandene og Det Forenede Kongerige foretages for at gøre det muligt at yde supplerende referencemængder til

— producenter som ikke havde fået tildelt en specifik referencemængde efter artikel 3a, stk. 1, andet led, i forordning (EØF) nr. 857/84 (*)

— producenter i bjergområder som defineret i artikel 3, stk. 3, i direktiv 75/268/EØF (**) eller de i artikel 5 omhandlede producenter.

Forhøjelsen af den samlede mængde for Portugal foretages fortrinsvis for at bidrage til at opfylde behovet for supplerende referencemængder hos de producenter, hvis produktion i referenceåret 1990 blev kraftigt påvirket af de usædvanlige begivenheder i perioden 1988 til 1990, eller til de i artikel 5 omhandlede producenter.

Forhøjelsen af de samlede mængder for Grækenland, Spanien og Italien foretages for perioden 1993/94. Kommissionen forelægger Rådet en rapport i marts 1994 ledsaget af forslag om, hvorvidt de forhøjede kvoter bør opretholdes i 1994/95 og de følgende år.

3. Når Rådet beslutter at tilpasse ovennævnte samlede mængder til markedssituationen, udtrykkes tilpasningerne ved en procentsats af de samlede mængder, der skal overholdes for den foregående periode.

(*) EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13. Ophævet ved forordning (EØF) nr. 3950/92 (EFT nr. L 405 af 31. 12. 1992, s. 1).

(**) EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1. Direktivet er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2328/91 (EFT nr. L 218 af 6. 8. 1991, s. 1.)

2) artikel 5, stk. 1, affattes således:

»Inden for de mængder, der er omhandlet i artikel 3, kan medlemsstaten foretage overførsler til den nationale reserve på baggrund af en lineær reduktion af samtlige individuelle referencemængder, således at der kan tildeles bestemte producenter supplerende eller specifikke mængder efter objektive kriterier, der fastsættes efter aftale med Kommissionen, jf. dog artikel 3, stk. 2, andet og tredje afsnit.«

3) i slutningen af artikel 8 tilføjes følgende:

»Med henblik på iværksættelsen i perioden 1993/94 af et omstrukturingsprogram i hver medlemsstat og om nødvendigt for at tilføre mængder til den nationale reserve for at kunne tildele de supplerende mængder, der er nævnt i artikel 3, stk. 2, andet

afsnit, første led, ydes der en fællesskabsfinansiering på højst de beløb i ecu, der er anført nedenfor, og idet gennemførelsesbestemmelserne, herunder det maksimale bidrag, fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 11:

	(i ECU)
Belgien	1 106 613
Danmark	1 678 207
Tyskland	10 460 461
Grækenland	235 842
Spanien	1 959 115
Frankrig	8 854 814
Irland	1 970 627
Italien	3 470 719
Luxembourg	101 007
Nederlandene	4 133 772
Portugal	679 994
Det Forenede Kongerige	5 348 829

Disse beløb konverteres til national valuta efter de kurser, der anvendes for opførelse af udgifter på De Europæiske Fællesskabers almindelige budget pr. 20. juli 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 14. juni 1993.

Finansieringen af betalingen inden for dette program anses som en intervention i henhold til artikel 3 i forordning (EØF) nr. 729/70 (*).

Udgiftsforpligtelserne skal indgås på bevillingerne for regnskabsåret 1993 efter anmodning fra medlemsstaterne og senest den 30. september 1993. Betalinger fra betalingsorganerne skal foretages inden den 15. oktober 1994.

(*) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.«

- 4) i artikel 9, litra c) og d), ændres udtrykket »Fællesskabets geografiske område« til »en medlemsstats geografiske område«.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 1993.

På Rådets vegne

B. WESTH

Formand